

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

Ordinul nr.....

pentru aprobarea procedurii de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central

În temeiul prevederilor art. 209¹⁴ din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și al prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare și
având în vedere avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 742133 din 01.11.2021,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

ART. 1

Se aprobă Procedura de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central potrivit Cap.IV¹ "Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central" din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 2

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Mirela CĂLUGĂREANU

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală

Emis la București, la data de.....

PROCEDURĂ
de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central

ART. 1**Sfera de aplicare**

(1) Prezenta procedură se aplică obligațiilor fiscale principale și accesorii restante, administrate de organul fiscal central, denumit în continuare *organ fiscal*, a căror vechime este de maximum 12 luni anterioare depunerii cererii și nestinse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală, pentru care debitorii pot depune cereri de eșalonare la plată.

(2) Prin obligații fiscale administrate de organul fiscal se înțelege:

a) obligațiile fiscale principale reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat, precum și obligațiile fiscale accesorii;

b) amenzile de orice fel administrate de organul fiscal;

c) creanțele bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organelor fiscale, potrivit legii, inclusiv creanțele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotărâri judecătorești sau alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii;

d) creanțe rezultate din săvârșirea unor infracțiuni, respectiv prejudicii, cheltuieli judiciare și amenzi judiciare/penale.

(3) Nu se încadrează în categoria creanțelor prevăzute la alin. (2) lit. d) și nu se acordă eșalonări la plată pentru sumele care fac obiectul unei confiscări, precum și cele reprezentând echivalentul în bani al unor bunuri care au fost considerate a constitui produs direct sau indirect al unei infracțiuni.

(4) Obligațiile fiscale prevăzute la alin.(2), sunt stabilite prin următoarele documente/acte administrative depuse/comunicate până la data eliberării certificatului de atestare fiscală a căror vechime se împlinește în perioada menționată la alin.(1) și vizează inclusiv perioade fiscale anterioare:

a) declarații fiscale, inclusiv cele depuse cu întârziere;

b) decizii de impunere;

c) declarații rectificative;

d) decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii;

e) titluri executorii transmise spre recuperare organelor fiscale, potrivit legii;

f) orice alte acte prin care se stabilesc impozite, taxe, contribuții sociale și alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) Odată cu emiterea certificatului de atestare fiscală, organul fiscal comunică debitorului decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii, în vederea includerii acestora în decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale.

(6) Eșalonarea la plată se acordă de către organul fiscal, pe o perioadă de cel mult 12 luni, prin emiterea deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale, la care se anexează graficul de plată care cuprinde rate lunare, în funcție de numărul de luni de eșalonare la plată aprobat. Perioada de eșalonare la plată acordată nu poate fi mai mare decât perioada de eșalonare la plată solicitată de debitor.

(7) Debitorii care au depus notificări potrivit Cap. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, sau Cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările ulterioare, prin depunerea cererii prevăzută la alin. (1) aceștia renunță la intenția de a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare/anularea la plata a obligațiilor

accesorii. În aceasta situație, se aplică în mod corespunzător, după caz, prevederile art. 4 alin. (13) din Procedura de aplicare a măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare restante aprobata prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2810/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau prevederile art. 5 alin. (1) din Procedura de anulare a obligațiilor de plată accesorii, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2100/2020, cu completările ulterioare.

(8) În cazul debitorilor care se află în perioada de observație sau în reorganizare juridică, după caz, pentru obligațiile fiscale principale prevăzute la alin. (1), ale căror scadente sunt ulterioare deschiderii procedurii insolvenței, se calculează obligații fiscale accesorii în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, *denumită în continuare Cod de procedură fiscală*, și ale programului de plăți, după caz.

(9) În sensul prezentei proceduri, vechimea obligațiilor fiscale prevăzute la alin.(1) este cea stabilită la art.165 alin. (3) din Codul de procedură fiscală.

ART. 2

Dispoziții privind cererea de acordare a eșalonării la plată

(1) Eșalonările la plată a obligațiilor fiscale se solicită de către debitor în baza unei cereri, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1, depusă la organul fiscal. Modalitățile de depunere sunt următoarele:

- a) la registratura organului fiscal;
- b) prin poștă, cu confirmare de primire;
- c) prin intermediul serviciului "Spațiu privat virtual".

(2) Pentru debitorii care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, cererea de acordare a eșalonărilor la plată se depune de către debitor, atât pentru obligațiile fiscale datorate de acesta, cât și pentru cele ale sediilor sale secundare. Cererea se depune la organul fiscal competent pentru administrarea obligațiilor fiscale ale debitorului și se analizează raportat la totalul obligațiilor debitorului și ale sediilor sale secundare.

(3) Pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, cererea de acordare a eșalonărilor la plată se depune de către debitor, persoană fizică, separat pentru obligațiile fiscale ale persoanei fizice și separat pentru obligațiile fiscale ale persoanei/persoanelor fizice, după caz, care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere. Cererea/cererile se depune/depun la organul fiscal competent prevăzut la Titlul III, Capitolul I din Codul de procedură fiscală și se analizează separat, nefiind condiționată depunerea uneia față de cealaltă.

(4) În cazul în care debitorul optează pentru plata diferențiată a ratelor de eșalonare, acesta menționează în cerere propunerea de grafic, care va cuprinde, pentru fiecare rată, procentul care poate fi achitat din obligațiile fiscale principale și accesorii, respectiv:

- a) cel puțin 5% din cuantumul obligațiilor fiscale ce pot fi eșalonate la plată, pentru jumătate din perioada de eșalonare solicitată,
- b) diferența de procent se împarte în mod egal pentru fiecare rată de eșalonare, pentru următoarele luni rămase din propunerea de grafic.

(5) În situația în care perioada de eșalonare la plată solicitată cuprinde un număr impar de luni de eșalonare, numărul de luni rezultat din aplicarea prevederilor alin. (4) lit a) se rotunjește în plus.

ART. 3

Organul fiscal competent pentru soluționarea cererilor de acordare a eșalonării la plată

(1) Competența pentru soluționarea cererilor de acordare a eșalonărilor la plată revine organului fiscal competent, prevăzut la Titlul III, Capitolul I din Codul de procedură fiscală.

(2) Debitorii fără domiciliu fiscal în România pot beneficia de înlesniri la plată numai dacă desemnează un împuternicit, potrivit art. 18 din Codul de procedură fiscală.

(3) În cazul în care debitorul retrage cererea de acordare a eşalonării la plată până la emiterea deciziei de eşalonare la plată sau a deciziei de respingere, organul fiscal comunică debitorului decizia prin care se ia act de retragerea cererii de acordare a eşalonărilor la plată a obligațiilor fiscale, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și în cazul cererilor depuse potrivit art.209⁵ sau art.209¹⁰, după caz din Codul de procedură fiscală.

(5) Pentru debitorii prevăzuți la art. 204 din Codul de procedură fiscală, precum și pentru cei care au transmise spre recuperare creanțe bugetare înscrise în titluri executorii emise de alte organe, organul fiscal înștiințează autoritatea competentă sau organul emitent al titlului executoriu, după caz, cu excepția instanțelor judecătorești, despre depunerea unei cereri de acordare sau de retragere, precum și despre emiterea unei decizii în soluționarea acestora, printr-o adresă la care anexează aceste documente. Aceste documente se transmit în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii sau emiterii deciziei, după caz.

ART. 4

Eliberarea certificatului de atestare fiscală

(1) După primirea cererii prevăzută la art.2, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia, organul fiscal emite, concomitent, următoarele documente:

a) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere/penalitate de nedeclarare;

b) certificatul de atestare fiscală, conform modelelor prevăzute în anexa nr. 3 și nr. 4, după caz;

c) referatul de verificare a condițiilor de acordare/modificare/menținere a eşalonării la plată, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5;

d) decizia de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale sau decizia de respingere, după caz, conform modelelor prevăzute în anexele nr. 6 și nr. 7;

e) decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, conform modelului prevăzut în anexa nr. 8.

(2) Prin întocmirea referatului prevăzut la alin. (1) lit. c), organul fiscal verifică:

a) dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.209¹ alin.(6)-(9) din Codul de procedură fiscală.

b) dacă există sume de rambursat/de restituit/de plată de la buget. În situația în care a/au fost emisă/emise decizia/deciziile de rambursare/de restituire și/sau acte de individualizare a obligațiilor de plată de la buget, organul fiscal efectuează compensarea potrivit art. 167 din Codul de procedură fiscală.

(3) În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, în certificatul de atestare fiscală eliberat de către organul fiscal competent în administrarea debitorului, se înscriu obligațiile fiscale ale debitorului, obligațiile fiscale ale fiecaruia dintre sediile sale secundare, precum și totalul obligațiilor.

ART. 5

Conținutul certificatului de atestare fiscală

(1) Prin derogare de la prevederile art. 158 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale existente în sold la data eliberării acestuia.

(2) Certificatul de atestare fiscală cuprinde 3 secțiuni:

a) secțiunea A "Obligații fiscale existente în evidența organului fiscal";

b) secțiunea B "Obligații fiscale care nu pot face obiectul eşalonărilor la plată";

c) secțiunea C "Obligații fiscale nete ce pot face obiectul eşalonărilor la plată".

(3) La secțiunea A din certificatul de atestare fiscală se înscriu:

a) obligațiile fiscale principale individualizate pe fiecare tip de impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, se înscriu obligațiile fiscale principale ale debitorului, precum și obligațiile fiscale ale fiecăruia dintre sediile sale secundare;

b) obligațiile fiscale accesorii defalcate pe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat și, în cadrul acestora, pe majorări de întârziere/dobânzi/penalități de întârziere/penalități de nedeclarare. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, se înscriu obligațiile fiscale accesorii ale debitorului, precum și obligațiile fiscale ale fiecăruia dintre sediile sale secundare;

c) sumele reprezentând amenzi de orice fel administrate de organul fiscal;

d) sumele reprezentând creanțe bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organelor fiscale competente, potrivit legii, inclusiv creanțele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotărâri judecătorești sau alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii.

(4) La secțiunea B din certificatul de atestare fiscală se înscriu obligațiile fiscale/bugetare prevăzute la art. 209¹ alin. (6), alin. (7), alin. (8) lit. d) și lit. e) din Codul de procedură fiscală, precum și următoarele obligații:

a) obligații fiscale existente în sold la data eliberării prezentului certificat, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în cazul menținerii valabilității înlesnirii la plată pentru aplicarea art.209¹⁰ din Codul de procedură fiscală;

b) obligații fiscale existente în sold la data eliberării prezentului certificat, de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii la plată, cu excepția celor prevăzute la art.209⁵ alin. (1) și (10) sau art. 209¹³ alin. (3) lit. a) din Codul de procedură fiscală, precum și a ratelor neachitate, în cazul modificării deciziei de eșalonare la plată pentru aplicarea art.209⁵ sau art. 209¹³ alin. (4) din Codul de procedură fiscală, pentru sumele pentru care nu se acordă înlesniri, precum și în cazul fuziunii;

c) sumele care fac obiectul unei confiscări, precum și cele reprezentând echivalentul în bani al unor bunuri care au fost considerate a constitui produs direct sau indirect al unei infracțiuni.

(5) La secțiunea C din certificatul de atestare fiscală, este înscrisă diferența dintre obligațiile fiscale cuprinse la secțiunea A și cele cuprinse la secțiunea B, respectiv obligațiile fiscale nete ce pot face obiectul eșalonărilor la plată sau sume rămase nestinse care au făcut obiectul eșalonării la plată a cărei valabilitate a fost pierdută, în cazul menținerii valabilității eșalonării la plată. Acestea se individualizează pe fiecare tip de impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat, inclusiv obligațiile fiscale accesorii. Pentru debitorii care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal potrivit legii, se înscriu obligațiile fiscale nete ale debitorului, precum și a obligațiile fiscale ale fiecăruia dintre sediile sale secundare.

(6) Nu se înscriu în certificatul de atestare fiscală:

a) sumele reprezentând obligații fiscale stabilite prin acte administrative fiscale a căror executare este suspendată în condițiile art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare,

b) sumele reprezentând amenzi contravenționale pentru care s-au formulat plângeri în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 6

Procedura de soluționare a cererii de acordare a eșalonării la plată

(1) În situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.209¹ alin.(6)-(9) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal emite decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale, la care se anexează graficul de eșalonare, precum și, după caz, decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale cuprinde în anexă graficele de eșalonare, separat pentru debitor și separat pentru fiecare dintre sediile sale secundare, iar decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare se emite separat pentru debitor și separat pentru fiecare dintre sediile sale secundare. Pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, organul fiscal competent emite deciziile de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale, precum și deciziile de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, separat pentru persoana fizică și separat pentru persoana/persoanele fizice, după caz, care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.

(2) Graficul de eșalonare cuprinde rate de eșalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, după caz. Quantumul obligațiilor fiscale eșalonate la plată se împarte în mod egal pentru fiecare rată de eșalonare.

(3) Prin excepție de la alin. (2), pentru debitorul care propune prin cererea de acordare a eșalonării la plată un grafic, ratele de eșalonare la plată trebuie să fie în primele 6 luni de cel puțin 5% din quantumul obligațiilor fiscale eșalonate la plată, la care se adaugă dobânda pe perioada eșalonării la plată calculată de organul fiscal, iar în următoarele luni debitorul trebuie să achite restul obligațiilor fiscale, proporțional cu lunile pentru care a fost acordată eșalonarea la plată.

(4) Termenul de plată a ratelor de eșalonare este data de 15 a fiecărei luni. Prima rată din graficul de eșalonare la plată are termenul de plată data de 15 a lunii următoare emiterii deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale.

(5) Pentru debitorii care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, plătitor al ratelor de eșalonare este debitorul, cu excepția impozitului pe venitul din salarii, pentru care plătitor de impozit este sediul secundar obligat, potrivit legii, să se înregistreze fiscal ca plătitor de salarii și venituri asimilate salariilor.

(6) Pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 173 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, penalitatea de întârziere prevăzută la art. 176 din Codul de procedură fiscală se calculează până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale.

(7) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.209¹ alin.(6)-(9) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal emite decizia de respingere a cererii. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, decizia de respingere a cererii se emite atât pentru debitor, cât și pentru sediile sale secundare, cu precizarea condiției care nu a fost respectată, indiferent dacă aceasta privește debitorul sau unul dintre sediile sale secundare. Pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, organul fiscal competent emite decizia de respingere a cererii, separat pentru persoana fizică și separat pentru persoana/persoanele fizice, după caz, care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, verificându-se distinct, în mod corespunzător, pentru fiecare dintre acestea, condițiile prevăzute la art.209¹ alin.(6)-(9) din Codul de procedură fiscală.

(8) Decizia prevăzută la alin.(7) se emite și în următoarele situații:

a) cererea de acordare a eșalonării la plată nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a înlesnirilor la plată prevăzute într-o cerere anterioară, care a fost respinsă;

b) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de acordare a eşalonării la plată.

(9) Înaintea emiterii deciziei de respingere a cererii, organul fiscal efectuează audierea debitorului potrivit art. 9 din Codul de procedură fiscală. În acest caz, organul fiscal va întocmi un proces-verbal de audiere.

(10) Documentele prevăzute la art. 4 alin. (1), cu excepția celui prevăzut la lit. c), se eliberează în două exemplare, dintre care câte un exemplar se comunică debitorului, iar câte un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul fiscal. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, aceste documente se comunică debitorului care le-a înființat.

ART. 7

Procedura de îndreptare a erorilor din decizia de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale și, după caz, din decizia de amânare la plata a penalităților de nedeclarare

(1) Organul fiscal care emite decizia de eşalonare la plată și, după caz, din decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, poate îndrepta erorile din conținutul acestora, din oficiu sau la cererea debitorului, prin decizie emisă în acest sens, care produce efecte față de debitor de la data comunicării acesteia, potrivit legii.

(2) În cazul în care există diferențe între obligațiile fiscale pentru care a fost acordată eşalonare la plată/amânare la plată și cele existente în evidența contabilă a debitorului, organul fiscal clarifică situația fiscală a acestuia, sens în care întocmește în două exemplare procesul-verbal de punere de acord, conform modelului prevăzut în anexa nr. 9.

(3) În situația debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, în procesul-verbal de punere de acord se înscriu obligațiile fiscale ale debitorului, precum și obligațiile fiscale ale fiecăruia dintre sediile sale secundare, ce fac obiectul eşalonărilor la plată.

(4) Pentru îndreptarea erorilor din decizia de eşalonare la plată și, după caz, din decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, organul fiscal emite, concomitent, următoarele documente:

- a) procesul-verbal de punere de acord, după caz;
- b) certificatului de atestare fiscală;
- c) decizia de modificare a deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale și, după caz, decizia de modificare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, conform modelelor prevăzute în anexa nr. 10 și nr. 11.

(5) Documentele prevăzute la alin. (4) se eliberează în două exemplare, dintre care câte un exemplar se comunică debitorului, iar câte un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul fiscal. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, aceste documente se comunică debitorului care le-a înființat.

ART. 8

Condiții de menținere a valabilității eşalonărilor la plată

(1) Eşalonarea la plată acordată își menține valabilitatea în cazul respectării condițiilor prevăzute la art.209⁴, art.209⁵ alin.(7) și art.209¹⁰ alin.(2) din Codul de procedură fiscală.

(2) După comunicarea deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale, pentru obligațiile prevăzute la art.209⁴ alin.(1) lit.f) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal comunică, în toate cazurile, somația, potrivit legii, în scopul urmăririi îndeplinirii condiției de menținere a valabilității eşalonărilor la plată.

ART. 9

Prevederi privind comunicarea și încasarea penalităților

(1) Penalitatea prevăzută la art.209⁸ alin.(1) și art.209⁹ alin.(3) din Codul de procedură fiscală, se comunică debitorului prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități, conform modelului prevăzut în anexa nr. 12.

(2) Penalitatea se face venit la bugetul de stat și se virează în contul 20A.35.00.07 "Penalități datorate în cazul eșalonărilor la plată", deschis la unitatea de trezorerie a organului fiscal competent, pe codul de identificare fiscală al debitorilor/sediilor secundare.

ART. 10

Regimul executării silite pe perioada eșalonării la plată a obligațiilor fiscale

Pe perioada eșalonării la plată, pentru obligațiile prevăzute la art. 8 alin. (2), organul fiscal competent nu continuă procedura de executare silită după emiterea somației.

ART. 11

Finalizarea eșalonării la plată a obligațiilor fiscale

(1) În situația în care sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la art.209⁴ alin.(1), art.209⁵ alin.(7) și la art.209¹⁰ alin.(2) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal emite în două exemplare decizia de finalizare a eșalonării la plată a obligațiilor fiscale conform modelului prevăzut în anexa nr. 13. Un exemplar al acestei decizii se comunică debitorului, iar un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul fiscal. În situația debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, decizia de finalizare a eșalonării la plată a obligațiilor fiscale se comunică debitorului care le-a înființat. În cazul persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, deciziile de finalizare a eșalonării la plată se emit separat pentru persoana fizică și separat pentru persoana/persoanelor fizice, după caz, care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere

(2) După finalizarea eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, penalitatea de nedeclarare amânată la plată se reduce cu 75%. În acest caz, organul fiscal emite în două exemplare decizia de reducere a penalităților de nedeclarare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 14. Un exemplar al acestei decizii se comunică debitorului, iar un exemplar se arhivează de organul fiscal competent la dosarul fiscal. În situația debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, decizia de reducere a penalităților de nedeclarare se comunică debitorului care le-a înființat.

(3) Diferența de penalități de nedeclarare în cotă de 25% se achită în termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, în funcție de data comunicării deciziei prevăzute la alin. (2).

(4) Penalitatea de nedeclarare care nu a fost instituită și comunicată debitorului pe perioada eșalonării la plată, se instituie și se comunică după finalizarea acesteia sau, după caz, la data pierderii valabilității eșalonării la plată, prin emiterea Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare.

(5) Pentru reducerea cu 75% a penalităților de nedeclarare comunicate potrivit alin.(4), organul fiscal aplică, din oficiu, prevederile art. 181 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

ART. 12

Pierderea valabilității eșalonării la plată

(1) În cazul în care se constată neîndeplinirea uneia dintre condițiile prevăzute la art.209⁴ alin.(1), art.209⁵ alin.(7) și la art.209¹⁰ alin.(2) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal va emite, în termen de cel mult 30 de zile de la data nerespectării condiției, în două exemplare, decizia de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și, după caz, decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare, conform modelelor prevăzute în anexa nr. 15 și nr. 16. Un exemplar al acestor decizii se comunică debitorului, iar un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul fiscal.

(2) În situația debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, eșalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate, în mod corespunzător, dispozițiile art.209⁴ alin.(1), art.209⁵ alin.(7) și la art.209¹⁰ alin.(2) din Codul de procedură fiscală, indiferent de faptul că titularul obligației este debitorul sau unul dintre sediile sale secundare. Prevederile art. 6 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

(3) În cazul persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, eşalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate, în mod corespunzător, dispozițiile art.209⁴ alin.(1), art.209⁵ alin.(7) și la art.209¹⁰ alin.(2) din Codul de procedură fiscală, iar organul fiscal competent emite deciziile de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și, după caz, deciziile de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare, separat pentru persoana fizică și separat pentru persoana/persoanele fizice, după caz, care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, caz în care verificarea condițiilor de menținere a valabilității eşalonării la plată, se efectuează distinct pentru fiecare dintre acestea.

(4) Pentru debitorii care se încadrează în prevederile art. 204 din Codul de procedură fiscală, în scopul stabilirii termenului în funcție de care se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar, vechimea sumelor reprezentând obligații fiscale principale și accesorii rămase nestinse din eşalonarea și/sau amânarea la plată a căror valabilitate a fost pierdută, este data comunicării deciziilor prevăzute la alin. (1).

ART. 13

Menținerea valabilității eşalonării la plată la cererea debitorului

(1) Pentru menținerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută, debitorul depune o cerere la organul fiscal, prin modalitățile prevăzute la art.2 alin.(1). Prevederile art. 2 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(2) În vederea soluționării cererii prevăzute la alin. (1), organul fiscal eliberează, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii, concomitent, următoarele documente:

a) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobanzi și penalități de întârziere/penalitate de nedeclarare;

b) certificatul de atestare fiscală;

c) referatul de verificare a condițiilor de acordare/modificare/menținere a eşalonării la plată, caz în care verifică condițiile de menținere a valabilității eşalonării la plată de la secțiunea A lit. b)-d), f)-h) și k);

d) decizia de menținere a valabilității eşalonării la plată, împreună cu un nou grafic de eşalonare la plată, conform modelului prevăzut în anexa nr. 17, cu păstrarea perioadei de eşalonare rămase din eşalonarea aprobată inițial, sau decizia de respingere, după caz. Prin păstrarea perioadei de eşalonare se înțelege numărul de luni rămas din eşalonarea aprobată inițial, fără a se lua în considerare numărul de luni aferent perioadei în care aceasta și-a pierdut valabilitatea;

e) decizia de menținere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, conform modelului prevăzut în anexa nr. 18.

(3) Odată cu decizia de menținere a eşalonării la plată, organul fiscal competent anulează penalitățile stabilite prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități, emisă în condițiile art. 9 alin. (1).

(4) Documentele prevăzute la alin. (2), cu excepția celui prevăzut la lit. c), se eliberează în două exemplare, dintre care câte un exemplar se comunică debitorului, iar câte un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul fiscal. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, aceste documente se comunică debitorului care le-a înființat.

ART. 14

Modificarea deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale/a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare

(1) În situația în care ulterior emiterii deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale și/sau a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, se sting anticipat

mai mult de 3 rate din graficul de eşalonare la plată, potrivit prevederilor art. 207 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal emite, din oficiu, o decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale.

(2) Pentru cererile depuse în condițiile art.209⁵ alin.(3) din Codul de procedură fiscală, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 2 alin. (4), iar pentru soluționarea acestora organul fiscal eliberează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii, concomitent, următoarele documente:

a) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere/penalitate de nedeclarare;

b) certificatul de atestare fiscală;

c) referatul de verificare a condițiilor de acordare/modificare/menținere a eşalonării la plată, caz în care verifică condițiile de menținere a valabilității eşalonării la plată de la secțiunea A, lit. a) – d), f – j);

d) decizia de modificare a deciziei de eşalonare la plata a obligațiilor fiscale și, după caz, decizia de modificare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare sau decizia de respingere, după caz, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 6 alin. (1) și (7) .

(3) Organul fiscal emite și comunică decizia de modificare a deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale împreună cu un nou grafic de eşalonare la plată, care face parte integrantă din aceasta, cu păstrarea perioadei de eşalonare rămase din eşalonarea aprobată inițial sau modificarea acesteia, după caz. Prin modificarea perioadei de eşalonare se înțelege că organul fiscal poate aproba, la cererea debitorului, eşalonarea pe o perioadă de cel mult 12 luni de la data emiterii deciziei de modificare a deciziei de eşalonare la plată.

(4) Documentele prevăzute la alin. (2), cu excepția celui prevăzut la lit. c), se eliberează în două exemplare, dintre care câte un exemplar se comunică debitorului, iar câte un exemplar se arhivează de organul fiscal la dosarul fiscal. În cazul debitorilor care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, aceste documente se comunică debitorului care le-a înființat.

ART. 15

Reguli speciale privind fuziunea debitorilor

(1) În situația în care pe perioada de valabilitate a eşalonării la plată debitorul fuzionează prin absorbție cu unul sau mai mulți debitori, după caz, care beneficiază/nu beneficiază de eşalonare la plată, acesta este obligat să prezinte organului fiscal proiectul de fuziune în momentul în care acesta își produce efectele potrivit legii și actele justificative ale fuziunii.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii documentelor prevăzute la alin. (1), organul fiscal înștiințează debitorul cu privire la sumele care trebuie achitate, reprezentând obligații fiscale preluate de la debitorii care fuzionează și nu beneficiază de eşalonare la plată. Modelul înștiințării de plată este prevăzut în anexa nr. 19.

(3) Pentru menținerea valabilității eşalonării la plată acordate debitorului, sumele prevăzute la alin. (2) trebuie achitate în termen de 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată. În caz contrar, organul fiscal emite decizie de pierdere a valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și decizie de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare, după caz.

(4) La cererea debitorului depusă la organul fiscal până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (3), obligațiile fiscale cuprinse în înștiințarea la plată pot face obiectul modificării deciziei de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale și deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz. Prevederile art. 14 se aplică în mod corespunzător.

(5) În cazul în care debitorul rezultat în urma unei fuziunii nu depune documentele prevăzute la alin. (1), însă organul fiscal constată din oficiu operațiunea de fuziune, în termen

de 5 de zile lucrătoare de la data constatării, acesta înștiințează debitorul cu privire la sumele care trebuie achitate, reprezentând obligații fiscale preluate de la debitorii care fuzionează și nu beneficiază de eșalonare la plată. Prevederile alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) În cazul în care debitorul nu beneficiază de eșalonare la plată, însă unul sau mai mulți debitori cu care fuzionează are/au eșalonare la plată în derulare, organul fiscal emite, pe numele debitorului rezultat din fuziune, pe baza documentelor prevăzute la alin. (1) depuse de debitor sau din oficiu, în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii documentelor sau de la data constatării operațiunii de fuziune, următoarele acte:

a) o nouă decizie de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale și, după caz, o nouă decizie de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonările la plată aflate în derulare, cu păstrarea perioadei de eșalonare cea mai mare, rămasă din eșalonarea aprobată inițial;

b) înștiințare pentru sumele care trebuie achitate, reprezentând obligații fiscale datorate de debitorii care fuzionează și nu beneficiază de eșalonare la plată. Acestea trebuie achitate în termen de 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată și reprezintă condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată acordată potrivit lit. a).

(7) La data emiterii documentelor prevăzute la alin. (6) organul fiscal desființează actele similare emise pe numele debitorului beneficiar al eșalonării la plată și care și-a încetat existența, conform modelelor prevăzute în anexele nr. 20 și 21.

(8) Debitorul poate solicita includerea în eșalonare a obligațiilor fiscale cuprinse în înștiințarea de plată comunicată potrivit alin. (6) lit. b), până la împlinirea termenului de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

(9) În situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată debitorul fuzionează prin contopire cu unul sau mai mulți debitori care beneficiază/nu beneficiază de eșalonare la plată, organul fiscal emite o nouă decizie de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale și o nouă decizie de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, prevederile alin. (6) și (7) se aplică în mod corespunzător.

ART. 16

Reguli speciale privind divizarea debitorilor

(1) În situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată debitorul se divizează și repartizarea soldului obligațiilor fiscale se realizează către același debitor și una sau mai multe societăți, organul fiscal în administrarea obligațiilor fiscale datorate de debitor, la solicitarea acestuia și pe baza proiectului de divizare în momentul în care acesta își produce efectele potrivit legii și actelor justificative ale divizării, emite decizia de modificare a deciziei de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale și, după caz, decizia de modificare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare și modifică graficul de eșalonare până la concurența sumelor rămase ca urmare a divizării în sarcina debitorului. Prevederile art. 14 se aplică în mod corespunzător.

(2) Pentru ceilalți debitori care, în urma repartizării soldului obligațiilor fiscale, preiau obligații fiscale eșalonate la plată, pe baza documentelor prevăzute la alin. (1) depuse de debitori sau din oficiu, organele fiscale emit, în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii documentelor sau de la data constatării operațiunii de divizare, următoarele acte:

a) decizii de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale și, după caz, decizii de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eșalonările la plată aflate în derulare, cu păstrarea perioadei de eșalonare rămase din eșalonarea aprobată inițial;

b) înștiințare pentru sumele care trebuie achitate, reprezentând obligații fiscale datorate de debitori care au preluat obligații fiscale eșalonate, dacă este cazul. Acestea trebuie achitate

în termen de 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată și reprezintă condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată.

(3) Debitorii prevăzuți la alin. (2) pot solicita includerea în eșalonare a obligațiilor fiscale cuprinse în înștiințarea de plată comunicată potrivit alin. (2) lit. b), până la împlinirea termenului de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

(4) În situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată debitorul se divizează și repartizarea soldului obligațiilor fiscale se realizează în totalitate către mai multe societăți nou-constituite, se aplică în mod corespunzător prevederile alin. (2) și (3). În acest caz, organul fiscal emite și comunică debitorului divizat decizie de desființare a deciziei de eșalonare la plată, precum și decizie de desființare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz.

ART. 17

Reguli speciale privind punerea în aplicare a suspendării executării unui act administrativ-fiscal

(1) În situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată debitorul obține o suspendare a executării actului administrativ-fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eșalonării/amânării la plată, decizia de eșalonare la plată, respectiv decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, se modifică, la cererea debitorului.

(2) Dacă decizia de eșalonare la plată, respectiv decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, cuprinde doar obligații fiscale stabilite prin actul administrativ pentru care s-a dispus suspendarea, la cererea debitorului, organul fiscal emite decizie de desființare a deciziei de eșalonare la plată, precum și decizie de desființare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), dacă prin dispozitivul hotărârii judecătorești definitive instanța respinge acțiunea debitorului, în sensul că menține dispozițiile actului administrativ-fiscal prevăzut la alin. (1), debitorul poate depune o nouă cerere de acordare a eșalonării la plată în condițiile Cap. IV¹ din Codul de procedură fiscală.

(4) Dacă decizia de eșalonare la plată a obligațiilor fiscale, respectiv decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, cuprinde și alte obligații fiscale decât cele stabilite prin actul administrativ pentru care s-a dispus suspendarea, la cererea debitorului, organul fiscal emite:

a) înștiințare privind diminuarea sumelor eșalonate la plată, precum și înștiințare privind diminuarea sumelor amânate la plată, după caz, pentru sumele rămase nestinse din actul administrativ pentru care s-a dispus suspendarea, conform modelelor prevăzute în anexele nr. 22 și 23;

b) decizie de modificare a deciziei de eșalonare la plată, precum și decizie de modificare a deciziei de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz, pentru restul obligațiilor rămase de plată din decizia de eșalonare la plată și/sau din decizia de amânare la plată a penalităților de nedeclarare, după caz. În acest caz, graficul de eșalonare se întocmește pe numărul de luni rămase din eșalonarea la plată aprobată inițial.

(5) În situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, prin dispozitivul hotărârii judecătorești definitive, instanța respinge acțiunea debitorului, în sensul că menține dispozițiile actului administrativ-fiscal prevăzut la alin. (1), care a făcut obiectul diminuării potrivit alin. (4) lit. a), debitorul poate depune cerere de modificare a deciziei de eșalonare la plată potrivit art. 209⁵ din Codul de procedură fiscală.

(6) În situația în care instanța respinge acțiunea debitorului, în sensul că menține dispozițiile actului administrativ-fiscal prevăzut la alin. (1), care a făcut obiectul diminuării potrivit alin. (4) lit. a), după finalizarea eșalonării la plată acordate, debitorul poate depune o nouă cerere de acordare a eșalonărilor la plată în condițiile Cap. IV¹ din Codul de procedură fiscală.

(7) În situația în care instanța admite acțiunea debitorului, sumele stinse în contul ratelor de eșalonare până la emiterea deciziilor prevăzute la alin. (2) și alin. (4) lit. b) se restituie, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(8) În situația hotărârilor judecătorești definitive prin care se dispune anularea actului administrativ-fiscal, fără ca executarea acestuia să fie suspendată în prealabil, prevederile alin. (2) sau (4) se aplică în mod corespunzător.

(9) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării se desființează sau se anulează, în tot sau în parte, actul administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eșalonării la plată.

ART. 18

Contestarea deciziilor

Împotriva deciziilor emise în temeiul prezentei proceduri se poate formula contestație în condițiile titlului VIII din Codul de procedură fiscală.

ART. 19

Evidența și monitorizarea esalonarilor la plată

Organele fiscale organizează evidența esalonarilor la plată și urmăresc modul de respectare a acestora.

ART. 20

Dispoziții finale